

Sa nu ne suparam parintii!

Andreionthepoetry

Să nu ne supărăm părinții,
Căci au dreptate și când n-au
Și nu e dragoste mai mare
Decât aceea ce ne-o dau!

Să nu îi judecăm cu-ambție,
Căci judecata ni-i osândă
Și șubredă ni-i chibzuirea
În mintea noastră cea plăpândă!

Avem dreptate pamantească
De multe ori, avem pretenții,
Iar ei nu ne-nțeleg adesea,
Mânați de bunele intenții.

Dar ei au altfel de dreptate -
Dreptatea inimii jertfite,
Iar noi, la rându-ne, sărmanii,
Emitem judecăți pripite!

Dacă-am rămâne noi copiii
Ce ne certau blând, cu iubire,
Nu i-am mai întrista atâta,
Crezând c-avem îndreptățire.

Dar noi, în schimb, răzbind în viață
Precum o apă-nvolburată
Ce-ajunge din izvor cascadă,
Uităm de mamă și de tată...

Dacă-am privi puțin în urmă
Și i-am vedea cum fac cu mâna,
Chemându-ne să ne-ocrotească,
I-am reiubi de-acum întruna!

Voi, care-aveți acum părinții
În preajma voastră,-mbrățișați-i
Și nu îi mai lăsați să plece -
Slăviți sunt mamele și tații!

Și nu lăsați încrâncenarea
Să vă orbească-a' voastre inimi,
Iar de v-au supărat părinții,

POEZII ONLINE

Să știți că ei v-au iubit primii!